Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωὴ πλήρης πίστεως-ἀγάπης καὶ σοφίας

40ὸν

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ διετήρει ἀλληλογραφίαν μετὰ προσώπων ἄλλων Ἐκκλησιῶν, γράφων τὰς ὀρθοδόξους αὐτοῦ ἐπόψεις, συνηγορῶν τῶν θέσεων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐκθέτων τὰ κατ' αὐτὸν καὶ ἀποστέλλων τὰ συγγράμματα αὐτοῦ. Τα κτικὴν ἀλληλογραφίαν, ὡς διαπιστοῦται ἐκ τῶν διασωθεισῶν ἐν τῷ προσωπικῷ αὐτοῦ ἀρχείῳ ἐπιστολῶν, εἶχεν ὁ ἅγιος Πατὴρ μετὰ τοῦ Ἡγουμένου Ἀρσενίου τῆς ἱερᾶς Μονῆς Κρυπτοφέρρης ἐν Ἰταλία. Τὸ κείμενον μιᾶς τούτου ἐπιστολῆς καταχωρὸυμεν κατωτέρω:

«Σεβασμιώτατε,

Μετὰ μεγίστης χαρᾶς ἐκομισάμην τὴν πλήρη συμπαθειας καὶ ἀγάπης αἰσθημάτων πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς μου ἐπιστολὴν Ὑμῶν, ἐφ' ᾧ ἐκφράζω Ὑμῖν τὰς μᾶλλον θερμὰς εὐχαριστίας ἐμοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν μου. Ἔλαβον προσέτι καὶ τὸ νέον ἔργον Ὑμῶν = Προσευχητάριον κατανυκτικὸν = ὅπερ ἀναθεωρῶν κατεπείγομαι νὰ ἐκφράσω τῇ Ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι τὰ συγχαρητήριά μου ὡς ἐπὶ καλῷ καὶ τιμίῳ καὶ ωφελιμοτάτῳ ἔργῳ, ὅπερ τῷ ὄντι δύναται νὰ χρησιμεύσῃ, ὡς πνευματικὸν ἐγχειρίδιον εἰς ὅλους τοὺς χριστιανούς, τοὺς βουλομένους, νὰ πληρώσωσι μετ' εὐλαβείας καὶ πνευματικῆς ὠφελείας τὰ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς Ἁγίους καθήκοντα αὐτων.

Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ χορηγήσῃ τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησία καὶ ἄλλους ἀγαθοὺς καὶ σοφοὺς ἄνδρας, ἐπιδιώκοντας τὸ πνευματικὸν συμφέρον τῶν χριστιανῶν ἐν τοῖς νῦν θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας καιροῖς, καὶ ἐπιβαλλομένους πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ ἀπιστειαν καὶ ἀκολασίαν ἐπαπειλοῦντος κινδύνου. Ὁ δὲ πλούσιος ἐν ἐλέει Θεὸς ἡμῶν δώῃ Ὑμῖν σὺν τῷ νῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰωνι τὸ ἀνταπόδομα τῶν καλῶν ἔργων Ὑμῶν.

Ἐκφράζων τῇ Ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι τὸν πόθον μοσ, ἵνα λάβω τὴν εὐτυχίαν τοῦ νὰ γνωρίσω Αὐτὴν προσωπικῶς, παρακαλῶ Ὑμᾶς, ἵνα δέξησθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς διακεκριμένης περὶ Ὑμῶν ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης, μεθ' ὧν διατελῶ πρὸς Θεὸν εὐχέτης.

Ἐν Κρυπτοφέρρῃ τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1904

+ Ἀρσένιος Ἡγούμενος».

Ὁ ἄγγλος ἱερεὺς Ἄρθουρ Μπαϊκερ, ἔγραφε πρὸς τὸν ἅγιον Νεκτάριον ἐκ τοῦ Β. Πολεμικοῦ πλοίου «Μινώταυρος» καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 11 Ἰανουαρίου 1900 τὰ κάτωθι:

«Σεβασμιώτατε,

Μετὰ μεγίστης μου εὐχαριστήσεως ἔλαβον τὴν τελευταίαν εὐγενῆ σας ἐπιστολήν.

Ἐννοῶ κάλλιστα ὅτι διέρχεσθε χρόνον μεγίστης ἀνυπομονησίας. Ἐλπίζω ὅτι θέλετε μὲ πληροφορήση περὶ τῆς τελικῆς ἐκβάσεως καὶ ἐὰν δύναμαι ἢ οὐ νὰ σᾶς συγχαρῶ ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει σας εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον.

Εἶμαι κατευχαριστημένος μὲ τὴν Κατήχησιν. Δύσκολον θα εἶναι, τὸ γνωρίζω, νὰ εὑρεθῇ ἐκδότης διὰ τὴν μετάφρασιν, ἀλλ' ἐλπίζω, ὅτι θὰ κατορθώσω νὰ εὕρω τοιοῦτον, ἀρκεῖ νὰ ἔχω τὴν ἄδειάν σας, ἵνα προβῶ εἰς τὰς περὶ τούτου περαιτέρω ἐνεργείας μου.

Ἐλπίζω ὅτι ἐὰν προαχθῆτε εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας, θέλετε φροντίσει, ὥστε τινες τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς σας ὑποψηφίων διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἱερέως νὰ σπουδάσωσιν ἐπὶ τινα καιρὸν ἐν Ὀξφόρδῃ ἢ Κανταβριγία. Τοῦτο φρονῶ, ὅτι θὰ ἦτο κάλλιστον καὶ δι' ἡμᾶς καὶ δι' αὐτούς.

Εὐχόμενος εἰς τὸν Θεόν, ἵνα εὐλογῇ τὰ ἔργα Ὑμῶν, ὅπου δήποτε καὶ ἂν εἰς ταῦτα καταγίνεσθε.

Διατελῶ Ὑμέτερος μετὰ πάσης ἀφοσιώσεως

Ἄρθουρ Μπαϊκερ».

Κατὰ πληροφορίας τῆς διατελεσάσης ὑποτακτικῆς τοῦ ἁγίου καὶ ἡγουμένης τῆς ἱ. μονῆς Χρυσολεοντίσσης, Μαγδαληνῆς μοναχῆς, ὁ ἅγιος εἶχεν ἀποστείλει εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης ἀντίτυπον τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθείσης Κατηχήσεως, ἥτις καὶ ἐβραβεύθη, ὅτε ἐτέλει εἰσέτι Διευθυντὴς τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, ἀτυχῶς ὅμως τὸ σχετικὸν βραβευτικὸν ἔγγραφον δὲν ἀνευρέθη. Ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης διάτυχος ὑπῆρξε καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἰσέτι ἡ γνώμη περὶ προσεχοῦς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀναρρήσεως τοῦ ἁγίου Νεκταρίου εἰς τὸν περικλεῆ τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας θρόνον. Πρὸς τὸ σεπτὸν καὶ ὑπὸ πάντων τιμώμενον αὐτοῦ πρόσωπον διέβλεπε κλῆρος καὶ λαὸς τὸν ἐνδεδειγμένον διάδοχον τοῦ Πατριάρχου Σωφρονίου. Οὗτος δ' ὑπῆρξε ὁ κύριος, ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴδομεν, λόγος τῆς ἀποπομπῆς τούτου ἐκ τῆς Ἐκκλησίας Αἰγύπτου, καθ' ὅτι προὐκάλεσε τὴν ἀντιπάθειαν τῶν περὶ τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Σωφρόνιον καὶ ὤθησεν αὐτὸν εἰς τόσον ἐσπευσμένας ἀδίκους κατὰ τοῦ Πενταπόλεως Νεκταρίου ἐνεργείας, ἕνεκα τῶν ὁποίων μεγίστην πικρίαν καὶ θλῖψιν ἠσθάνετο καθ' ὅλον τὸν μετέπειτα βίον αὐτοῦ ὁ ἅγιος Πατήρ, μὴ δυνάμενος νὰ ὑπεραμυνθῇ τῆς ἀθωότητος αὐτοῦ καὶ τοῦ δικαίου.

Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ἑτέρα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἅγιον Πενταπόλεως Νεκτάριον:

«Σεβασμιώτατε,

Λίαν εὐχαρίστως ἐδέχθην τὸ πάνσοφον ὑμῶν τομίδιον περὶ τῆς ἱερᾶς κατηχήσεως. Οὐ δύναμαι, νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὴν πρέπουσαν εὐγνωμοσύνην ὑπὲρ τοῦ δώρου, ὅπερ ἀπροσδοκήτως ἔλαβον. Τὸ εὐφραδὲς ὑμῶν τομίδιον ἀμέσως ἀνέγνωσα, θαυμάσας τὴν βαθυτάτην τῶν ἁγίων Πατέρων γνῶσιν τε καὶ τὸ πνεῦμα τῆς θείας ἀγάπης, ὅπερ ἐμπνέει πάσας τὰς σελίδας τοῦ ἐγχειριδίου ὑμῶν. Οὐ μόνον οἱ παῖδες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες καὶ οἱ ἱερεῖς δύνανται, ἵν' ἀρύωνται ἐξ αὐτοῦ «τὸ ἀσφαλὲς τῆς πίστεως» καὶ τὴν τῆς ψυχῆς πνευματικὴν τροφήν.

Δέξαι ,Σεβασμιώτατε, τὰς ἐνθέρμους μου εὐχαριστήσεις, ἐπιτρέψας μοι, νὰ συγχαρῶ ὑμῖν ἐπὶ τῇ διὰ τὰς χριστιανικὰς ψυχὰς τόσον ὠφελίμῳ διδασκαλία.

Ἀουρέλιο Παλμέρι τῆς «Ἀσομψιὸν».

⁂

ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΧΕΙΟΝ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου σώζονται δύο γράμματα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἰωακείμ, ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτει ὅτι ἦσαν ἀπαντητικὰ εἰς γράμματα τοῦ Νεκταρίου, τὰ ὁποῖα, ὅμως, δὲν εὑρέθησαν. Τὰ γράμματα αὐτὰ ἀνεφέροντο εἰς τὸ μέγα ζήτημα τῆς ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ περιεῖχον προτάσεις τοῦ Νεκταρίου. Ἐὰν ὅμως ἐχάθησαν τὰ δικὰ του γράμματα, ἔχομεν τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος ἀπόψεις του ἐκ τῶν ἐκδοθέντων σχετικῶν συγγραμμάτων.

Ἀλλά, ἂς παραθέσωμεν τὰ Πατριαρχικὰ γράμματα.

Ἰωακεὶμ ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κων)πόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἀριθμ. Πρωτ. 240

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Πενταπόλεως, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύρ Νεκτάριε, Διευθυντὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Ριζαρείου Σχολῆς, χάρις εἴη τῇ αὐτῆς Ἱερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Προφρόνως ἀποκρινόμενοι εἰς τὸ ἀπὸ 8 Μαρτίου σχετικὸν γράμμα τῆς περισπουδάστου ἡμῖν αὐτῆς Ἱερότητος, πληροφοροῦμεν αὐτήν, ὅτι πάντα τὰ ἀποσταλέντα ἡμῖν γράμματα αὐτῆς, ὡς καὶ τὰ ἐσώκλειστα γράμματα τῶν Παλαιοκαθολικῶν, ληφθέντα ἐν καιρῷ, παρεπέμφθησαν τῇ Ἁγία καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ἥτις ὅμως ἀγνωστὸν ἐστι εἴ γε ἀποδέξεται τὰ ὑποβαλλόμενα καὶ προτεινόμενα.

Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς.

1911, Μαρτίου 21.

+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωακεὶμ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

Μετὰ πάροδον τριῶν μηνῶν ἀπεστάλη ἡ πατριαρχικὴ ἀπάντησις ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης προτάσεως τῶν Παλαιοκαθολικῶν, ἔχουσα οὕτω:

Ἰωακεὶμ ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἀριθμ. Πρωτ. 5482

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Πενταπόλεως, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύρ Νεκτάριε, χάρις εἴη τῇ αὐτῇ Ἱερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Μετὰ τὴν λῆψιν ἀκριβῶς ἐκ Λονδίνου σχετικῶν πληροφοριῶν, ἃ περὶ ἡμᾶς Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, διασκεψαμένη ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Παλαιοκαθολικοῦ Ἐπισκόπου Ἀρνόλδου Ματθαίου περὶ ἑνώσεως, κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι πρὸς τὸν εἰρημένον Παλαιοκαθολικὸν Ἐπίσκοπον, ἢ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησία εἰς οὐδεμίαν δύναται, ἵνα ἔλθῃ σχέσιν καὶ ἐπικοινωνίαν. Ἐφ' ᾧ καὶ πληροφοροῦντες περὶ τούτου ἀπαντητικῶς καὶ τὴν Ἱερότητα αὐτῆς, ἐπιστρέφομεν ἅμα ἐγκλείστως ὧδε καὶ τὰ ἐπὶ ἐπιστροφῇ ἀποσταλέντα ἡμῖν ὑπ' αὐτῆς σχετικὰ γράμματα. Ἡ δὲ τοῦ θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς.

1911, Ἰουνίου 14.

+ Ἰωακεὶμ Κωνσταντινουπόλεως ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς

⁂

Τὰς ἀπόψεις του περὶ τοῦ θέματος τῶν Ἐκκλησιῶν, Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς, ἐξέφρασεν ὁ ἅγιος Νεκτάριος εἰς διάφορα ἔργα του, ἀλλὰ ἰδιαιτέρως εἰς «Περὶ τῶν αἰτίων τοῦ Σχίσματος», τὸ ὁποῖον ἐξέδωσε σὲ δύο τόμους, τὸ 1911 ὁ πρῶτος, μὲ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ἁγιορείτου μοναχοῦ Παναρέτου, ἀπὸ τὴν Κρήτη, στὸ τυπογραφεῖον Παρασκευᾶ Λεωνῆ.

Εἰς τὸν πρόλογον ἔλεγεν:

«ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ: Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀναγγείλωμεν πρὸς τὸ Ὀρθόδοξον Πλήρωμα τῆς Μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἔργου ἡμῶν περὶ τοῦ Σχίσματος τοῦ ὑφισταμένου μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολικῆς καὶ τῆς Δυτικῆς, ἐν ᾧ ἐξετάζομεν τὰ αἴτια τὰ προκαλέσαντα τὸ σχῖσμα, τὰ αἴτια τῆς διαιωνίσεως αὐτοῦ, τὸ δυνατὸν ἢ τὸ ἀδύνατον τῆς ἄρσεως αὐτοῦ καὶ τίνες οἱ λόγοι οἱ τὴν ἕνωσιν διακωλύοντες. Τὸ ἔργον ἡμῶν δύναται νὰ κληθῇ Ἱστορία τοῦ Σχήματος, διότι συνεγράφη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἱστορικῶν γεγονότων μετὰ ἱστορικῆς ἀκριβείας καὶ ἀμεροληψίας. Σκοπὸς ἡμῶν, πρὸς ὃν ἀπεβλέπομεν, ἦτο ἡ ἀναζήτησις τῆς ἀληθείας καὶ μόνης αὐτῆς καὶ ἡ διακήρυξις αὐτῆς πρὸς ὑπερασπισμὸν τῶν δικαίων τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, τὰ ὁποῖα δεινοὶ δικανικοὶ θεολόγοι τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας δικανικῶς πραγματευόμενοι τὸ θέμα τοῦτο, ἐπιρρίπτουσιν ἐπὶ τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν τὰ αἴτια τοῦ Σχίσματος καὶ τοὺς λόγους τῆς διαιωνίσεως αὐτοῦ».

Μεγάλο μέρος ἀπὸ τὴν ὕλη τοῦ πρώτου τόμου εἶχε δημοσιεύσει κατὰ καιροὺς καὶ στὸ περιοδικὸν «Ἱερὸς Σύνδεσμος» τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τὸ 1895.

Ὁ δεύτερος τόμος ἐκυκλοφόρησε τὸ 1912 ὡς ἀτομικὴ του ἔκδοσις καὶ δαπάνη καὶ μὲ καμμιὰ διακοσαριὰ φίλους συνδρομητάς. Σημειώνομε πάλι μερικὰ λόγια τοῦ συγγραφέως ἀπὸ τὸν πρόλογο:

«...Εἰς τὴν συγγραφὴν τῆς περὶ τοῦ σχίσματος τῶν δύο Ἐκκλησιῶν μελέτης μου ἐκίνησεν ἡμᾶς πρῶτον ἡ ἔκδοσις τῶν Παπικῶν Ἐγκυκλίων, δι' ὧν οἱ μακαριώτατοι καὶ ἁγιώτατοι Πάπαι τῆς Παλαιᾶς Ρώμης προσκαλοῦσιν ἑκάστοτε τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν εἰς ἀναγνώρισιν τοῦ ΠΡΩΤΕΙΟΥ τοῦ μόνου διαδόχου τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου καὶ εἰς ἕνωσιν μετ' αὐτῆς, ἤτοι διὰ τελείας ὑποταγῆς κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν πρωτείων τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, ἅτινα κατά τε τὴν φύσιν καὶ τὴν οὐσίαν φέρουσι τὸ θεῖον δίκαιον, καὶ δεύτερον ἡ τῶν δικαίων τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καταπάτησις, ἡ τῆς ἀληθείας παραχάραξις καὶ αἱ ποικίλαι προσβολαὶ αἱ ἑκάστοτε κατ« αὐτῆς ἐκτοξευόμεναι ὑπὸ τῶν φανατικῶν Παπικῶν. Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ συγγραφῇ ὁρμώμεθα ἐκ τοῦ πόθου τῆς ἐξερευνήσεως τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας καὶ τῆς ὑπερασπίσεως αὐτῆς. Πρὸς ἀναζήτησιν ταύτης ἀνετρέξαμεν εἰς τὰς ἱστορικὰς πηγὰς καὶ ταύτας μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ ἐμβριθείας ἐξηρευνήσαμεν ὅπως δαδουχούμενοι ὑπὸ τοῦ φωτὸς τῆς ἱστορίας προβῶμεν εἰς τὴν ἔρευναν τῶν αἰτίων τοῦ σχίσματος, ἐξετάσωμεν τὰ δίκαια τῶν διϊσταμένων Ἐκκλησιῶν καὶ ἀποφανθῶμεν γνώμην περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἑνώσεως αὐτῶν.

Οἱ πραγματευόμενοι τὸ θέμα τοῦτο ὑπέρμαχοι τοῦ πρωτείου τῶν Παπῶν, δικανικῶς πραγματευόμενοι τὸ θέμα τοῦτο ἐπιρρίπτουσι τὰ αἴτια τοῦ σχίσματος ἐπὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ πολλὰ ΒΛΑΣΦΗΜΑ κατὰ τῆς Ἱεραρχίας αὐτῆς καταβοῶσιν ὡς τῶν μόνων αἰτίων τοῦ σχίσματος. Οἱ συγγραφεῖς οὗτοι ἐπιρρίπτουσι λίθον ἀναθέματος κατὰ ἁγιωτάτων αὐτῆς ἀνδρῶν, ὡς τῶν μόνων αἰτίων τοῦ σχίσματος, τοῦ διασχίζοντος τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς τῶν μόνων αἰτίων τῆς διαιωνίσεως αὐτοῦ, ὡς ἐμμενόντων ἐν τούτῳ καὶ διαιωνιζόντων αὐτὸ ἐκ φιλοδοξίας αὐτῶν, μὴ σεβομένων τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀλήθειαν τὴν ὑπὸ τῶν Παπικῶν χειλέων προχεομένην.

. . . . . .

Αἱ ὑπερφίαλοι αὗται ἐκφράσεις καὶ ἡ ἄδικος μορφὴ κατὰ τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ πάσης τῆς Ἱεραρχίας αὐτῆς, αἱ ἐπὶ τῆς διαστροφῆς τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας πυργούμεναι, αἱ πᾶσαν εὐσεβῆ καὶ ὀρθόδοξον καρδίαν θλίβουσαι, ἐδράζονται ἐπὶ τοῦ πρωτείου τοῦ Πάπα καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἀπορρέουσιν»...

Ἀλλὰ γιὰ τὰ δύο σοβαρὰ θέματα εἰς τὰς σχέσεις τῶν Ἐκκλησιῶν ,τὸ ΠΡΩΤΕΙΟΝ καὶ τὸ ΑΛΑΘΗΤΟΝ τοῦ Πάπα, θὰ παρακολουθήσωμε τὰς ἀπόψεις τοῦ ἁγίου μέσα ἀπὸ τὸ ἔργον του.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΜΕΤΑ ΑΠΟ 70 ΧΡΟΝΙΑ

Παγκόσμιο συνέδριο τῆς Φιλοσοφίας στὴ Δυτικὴ Γερμανία

ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ ΣΤΟ ΝΤΥΣΣΕΛΝΤΟΡΦ

ΒΟΝΝΗ — Τὸ Παγκόσμιο Συνέδριο Φιλοσοφίας θὰ πραγματοποιηθεῖ γιὰ πρώτη φορὰ μετὰ ἀπὸ 70 χρόνια, πάλι στὴ Γερμανία. Ἡ Χαϊδελβέργη ἦταν ὁ τόπος τῆς συνεδριάσεως τοῦ 1908, ἐνῶ γιὰ τὸ Συνέδριο ἀπὸ 27 Αὐγούστου ὡς τὶς 2 Σεπτεμβρίου ἔχει καθοριστεῖ τὸ Ντύσσελντορφ. Θέμα τῆς συνεδριάσεως: «Ἡ Φιλοσοφία καὶ ἡ κοσμοθεωρία τῶν συγχρόνων ἐπιστημῶν».

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΠΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας θὰ φιλοξενήσει γιὰ πρώτη φορὰ τὸ «Συνέδριο τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρίας Ὀπτικῶν Τεχνῶν», ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ΟΤΝΕΣΚΟ. Περισσότεροι ἀπὸ 300 ἐκπρόσωποι πενῆντα χωρῶν, ἀναμένεται νὰ φτάσουν στὴν Στουτγάρδη τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1979. Τὸ γενικὸ θέμα τοῦ συνεδρίου εἶναι «Ἡ τέχνη καὶ τὸ κοινό». Αὐτὴ τὴ φορὰ τὸ γερμανικὸ τμῆμα τῆς ἑταιρίας ὀπτικῶν τεχνῶν ἀνέλαβε νὰ ὀργανώσει τὴ συνάντηση, ποὺ γίνεται κάθε τρία χρόνια. Τὸ 1976 εἶχε πραγματοποιηθεῖ στὴ Βαγδάτη.

ΕΚΘΕΣΗ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΜΑΞ ΦΡΙΣ

Ἡ Γερμανικὴ Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Φραγκφούρτης / Μάϊν ἐγκαινίασε στὴ Ζυρίχη ἔκθεση ἀφιερωμένη στὸν Ἑλβετὸ συγγραφέα, διαφημιστὴ καὶ ἀρχιτέκτονα Μὰξ Φρίς. Οἱ εἰκόνες καὶ τὰ ἔγγραφα ποὺ ἐκτίθενται στὴν Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Ζυρίχης, δίνουν μιὰ γενικὴ εἰκόνα τοῦ ἔργου τοῦ Φρίς. Μιὰ ξεχωριστὴ θέση ἔχουν τὰ ἔργα ποὺ δείχνουν τὶς σχέσεις τοῦ συγγραφέα μὲ τὴ γενέτειρά του Ζυρίχη.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ ΝΑΖΑΡΗΝΩΝ

Ἡ Πινακοθήκη Σταϊντελ τῆς Φραγκφούρτης ὀργανώνει ἔκθεση μὲ καλλιτεχνικὰ ἔργα τῶν Ναζαρηνῶν. Οἱ 120 πίνακες ποὺ θὰ ἐκτεθοῦν (80 σχέδια καὶ 40 λιθογραφίες) προέρχονται ἀπὸ τὴ Δανία, τὴν Ἀνατολικὴ Γερμανία, τὴ Μεγάλη Βρεταννία, τὴν Αὐστρία, τὴν Ἑλβετία καὶ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση. Ὁ λεπτομερὴς κατάλογος περιλαμβάνει ἄρθρα ποὺ ἔγραψαν ἱστορικοὶ τῆς τέχνης ἀπὸ διάφορες χῶρες.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΜΠΕΤΟΒΕΝ

Ὁ δεύτερος τόμος τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Λούντβιχ βὰν Μπετόβεν στὴ ρωσσικὴ γλῶσσα, πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ στὴ Μόσχα πρὶν ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ χρόνου. Θὰ περιλαμβάνει 400 γράμματα ἀπὸ τὴν περίοδο μεταξὺ 1812 καὶ 1816, κατὰ τὴν ὁποία ὁ Μπετόβεν ἔγραψε τὴν ἕβδομη καὶ ὀγδόη συμφωνία του καὶ ἔδωσε στὴν ὄπερα «Φιντέλιο» τὴν τελικὴ της μορφή. Ὁ πρῶτος τόμος μὲ τὰ γράμματα τοῦ Μπετόβεν σὲ ρωσσικὴ μετάφραση εἶχε κυκλοφορήσει τὸ 1970.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
Μικροβιολογίας — Βιοχημείας — Αἱματολογίας —Παρασιτολογίας
Δρ Π. ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρὸς—Μικροβιολόγος
Διδάκτωρ Ἰατρικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Ἰατρεῖον Κανακάρη 122 —Ἑρμοῦ
Τηλέφωνα: 222-600, οἰκίας 222-922

Προσκλητήρια Γάμων
«Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου»
Ἁγ. Νικολάου 32 — ΠΑΤΡΑΙ

Κλειδιὰ κλειδωνιὲς λουκέτα
Ἐὰν κλειδωθήκατε ἔξω, ἐὰν χάσατε τὸ κλειδί σας ἐὰν χάλασε ἡ κλειδαριά σας, τηλεφωνῆστε μας νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν στὰ τηλέφωνα: 275-006 & 271-443
Κατασκευὴ κλειδιῶν σὲ 2 λεπτά
ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ
ΚΛΕΙΘΡΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
μὲ τὴν μεγαλυτέραν συλλογὴν κλειδιῶν. Κατασκευάζονται κλειδιὰ μέσα σὲ ἕνα λεπτὸ μὲ εἰδικὰ ἠλεκτρονικὰ αὐτόματα μηχανήματα νεωτάτου τύπου ἀπολύτου ἀκριβείας
Βαφαί — Στιλβώσεις ὑποδημάτων — τσαντῶν μὲ εὐρωπαϊκὰ βερνικοχρώματα τελείως ἀνεξίτηλα
ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ — ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13
(Κάτω μέρος πλατείας Ὅλγας) τηλ. 275-006

ΑΥΣΤΗΡΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Νέοι περιορισμοὶ γιὰ τὶς γυναῖκες τῆς Σαουδαραβίας

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΗΘΗ

ΒΗΡΥΤΟΣ — Μαύρη ἀπελπισία ἔχει καταλάβει τὰς γυναίκας τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας. Ὡς νὰ μὴ ἤρκει τὸ ὅτι εἶναι αἱ πλέον καταπιεζόμεναι γυναῖκες τοῦ Μουσουλμανικοῦ κόσμου, ἡ νέα νομοθεσία χειροτερεύει ἀκόμη περισσότερον τὴν θέσιν των, πέραν δὲ τούτου, ματαιώνει τὰ σχέδια διακοπῶν δεκάδων οἰκογενειῶν καὶ ἀναγκάζει ἀνδρόγυνα νὰ διέλθουν χωριστὰ τὰς διακοπάς των. Ἤδη, πολλαὶ νέαι γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὁρίζονται:

«Δὲν πρόκειται νὰ ἐπιστρέψω ποτὲ εἰς τὴν πατρίδα μου!».

Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος μηνός, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας ἐξέδωκε νέον διάταγμα, τὸ ὁποῖον ὁρίζει τὰς προϋποθέσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας ἔχει μία γυναῖκα τὸ δικαίωμα νὰ ταξιδεύῃ. Συμφώνως πρὸς τὸ διάταγμα τοῦτο, αἱ Σαουδαραβίδες δύνανται νὰ ταξιδεύουν μόνον ἐφ' ὅσον θὰ συνοδεύωνται ἀπὸ ἄρρενας συγγενεῖς των, μόνον δὲ ἐὰν εἶναι λίαν ἡλικιωμένα ἢ ἔχουν ἔγγραφον ἄδειαν «μουχρίμ» των θὰ δύνανται νὰ ταξιδεύουν ἄνευ συνοδοῦ.

«Μουχρίμ», δηλαδὴ φύλαξ, εἶναι διὰ τὰς γυναίκας τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας ὁ πατήρ, ὁ σύζυγος, ὁ ἀδελφὸς ἢ ὁ υἱός των.

ΕΠΙΚΤΡΩΣΙΣ ΕΘΙΜΩΝ

Τὸ νέον διάταγμα δὲν εἶναι εἰμὴ ἡ ἐπικύρωσις τῶν ὑπαρχόντων παναρχαίων νόμων, οἱ ὁποῖοι, ὅμως εἶχον ἀτονήσει, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἔθιγε τοὺς θρησκευτικοὺς ἡγέτας καὶ τοὺς θεσμοφύλακας τῆς δημοσίας ἠθικῆς, οἱ ὁποῖοι ἀντιδροῦν ἐπιμόνως εἰς πᾶσαν κοινωνικὴν πρόοδον, ὅταν, ἰδίως, αὐτὴ ἀφήνη νὰ διέλθῃ ἔστω καὶ ἡ παραμικρὰ πνοὴ ἐλευθερίας εἰς τὸν γυναικωνίτην.

Οὕτω, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπεκύρωσε, εἰς ὅλην τὴν ἀρχικήν των αὐστηρότητα, τοὺς παλαιοὺς περιορισμούς, οἱ ὁποῖοι διέπουν τὴν ἔξοδον τῶν γυναικῶν ἐκ τῆς οἰκίας των. Εἰς τὸ ἑξῆς, οὐδεμία γυναῖκα θὰ δύναται νὰ ταξιδεύῃ — διὰ ξηρᾶς, διὰ θαλάσσης ἢ ἀεροπορικῶς, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ βασιλείου — ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἐπισήμου «μουχρίμ» της.

Ἡ δημοσίευσις τοῦ διατάγματος ἔχει προκαλέσει χάος καὶ θρήνους εἰς τὰ ἀεροδρόμια τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας. Διότι αἱ γυναῖκες τῆς μέσης τάξεως τῆς χώρας ἐταξίδευαν κατὰ κόρον — μάλ